

Vi er ikke utilfredse med, at det er den vej, det går. Vi har hele tiden været bekymrede over den betydning, som nogle har villet lægge i Vestunionen, men det er helt klart, at EU's nuværende ambitioner ikke går ud på, at der skal skabes en hær. Men der skal selvfølgelig være et NATO, og det mener vi også er det sted, hvor europæisk sikkerhedspolitik sikrest er forankret.

De nye fjender er udfordringer og risici, som man kalder det, og de gamle fjender er nu medlemmer af organisationen.

Samtidig vil jeg pointere, at nedrustningsforhandlingerne, som foregår i internationalt regi under FN, jo stadig væk er i gang, og at målet selvfølgelig er at få skrottet alle atomvåben og også en stor del af de konventionelle våben.

Fremtiden, som vi ser for os, er et NATO med endnu flere medlemmer, men stadig væk med konsensusbeslutninger, altså hvor alle medlemmer skal være enige, før man beslutter sig for noget. Der tror jeg vi er inde ved noget af kernen af suverænitetsbegrebet i de enkelte medlemslande.

Og vi ser også for os et EU med langt flere medlemmer, men med den interessante konstruktion med en konstruktiv afståelse i søjle 2, som blev indført i Amsterdamtraktaten, og som måske vil betyde, at man får lettere ved at træffe beslutninger. Men selvfølgelig er det altid et problem at træffe beslutninger, når man er mange medlemmer om at gøre det, og man skal ikke foregøgle nogen, at der findes nogen genvej til hurtige beslutninger.

Vi tror også, at indsættelsen af en hr. eller fru FUSP vil betyde, at der bliver mulighed for at skabe lidt mere konstans her, i stedet for at der skal skiftes formand hvert halve år på dette område. Og vi vil også fortsat presse på for, at nedrustningsforhandlingerne fortsætter, sådan at vi kan se et fremskridt i disse bestræbelser.

Det Radikale Venstre ønsker et aktivt engagement i konfliktforebyggelse i Europa, og vi ønsker bidrag og medvirken af europæiske organisationer, herunder både NATO, OSCE og EU. Men hvis ulykken er sket og der er konflikter, som man er nødt til at gribe ind i med militær, så mener vi, at NATO's organisation er rigtig. Man kan sagtens sammensætte styrker fra enkelte lande, som både er medlemmer af OSCE og af FN osv., men NATO har trods alt en organisatorisk kraft og en ekspertise, som vi må acceptere, og det mener vi man skal udnytte.

Vi er som sagt ikke utilfredse med udviklingen. Hidtil mener vi den er gået i den retning, som vi som Radikale ønsker os, og bedre, end mange havde kunnet forudse. Og vi støtter naturligvis det forslag til vedtagelse, som vi har været med til at fremsætte.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg bad om en kort bemærkning, fordi fru Elisabeth Arnold tegnede et meget positivt billede af den europæiske udvikling og – forekommer det mig – et fortegnet billede, altså et billede af NATO som det arrangement, der beskytter freden, og hvor gamle fjender er på vej ind.

Og jeg vil spørge fru Elisabeth Arnold, om man ikke kunne tegne et billede af Europa, hvor der er stigende modsætninger og faretruende modsætningsforhold, og hvor Rusland i stigende grad er isoleret. Sådan opfatter det sig i international sammenhæng. Vi ser det i FN, og vi ser det i en række andre arrangementer.

Er det virkelig et rigtigt Europabillede, at vi er på vej mod konsensus med NATO og Vesteuropa som den styrende kraft, der styrer uden om konflikterne? Jeg har svært ved at se det.

Og det forudsætter vel også nogle diskussioner, når man giver denne meget positive vurdering af NATO, og derfor vil jeg også spørge den radikale ordfører: Hvordan forholder man sig til de nye meldinger fra NATO om out of area-aktioner, aktioner i hele verden? Og hvor ligger De Radikale med hensyn til armbøjningen mellem FN og NATO?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan da godt være, at mit maleri af Europas sikkerhedsforhold var noget mere positivt, end der var basis for, men jeg så det i det perspektiv, at det jo kunne være gået meget værre, for da Jerntæppet faldt for snart 10 år siden, kunne man godt have frygtet, at der fortsat ville bestå en fasttømret militær blok på hver side af det gamle Jerntæppe. Men det billede er ikke indtruffet, og det forhold, at NATO er i gang med at udvide sin medlemskreds med tidligere medlemmer af den fjendtlige pagt, anser jeg faktisk for at være et vigtigt skridt.

Men det er jo ikke noget ufarligt skridt, det medgiver jeg hr. Villy Søvnal, for det er klart, at der kan ske det, at de, der ikke er med, kan føle sig isolerede og måske kan føle sig truede.